

selvfølgelig heller ikke gå ind i en ligestillingsdiskussion. Hvis man mener, at det er på grund af kvinders frie valg, at 80 pct. af toplederne i staten er mænd, så skal man heller ikke tage diskussionen – eller at 78 pct. af toplederne i kommunerne er mænd, selv om 78 pct. af de ansatte er kvinder, eller at 94 pct. af toplederne i det private erhvervsliv er mænd, og at 80 pct. af bestyrelsesmedlemmerne i de børsnoterede selskaber er mænd. Hvis man mener, det er som følge af kvinders frie valg, så er der selvfølgelig ingen diskussion, så er det sådan. Og så kan jeg godt forstå, at man heller ikke synes, at det er særlig hensigtsmæssigt at diskutere, om vi skal have et ligestillingsudvalg i Folketinget eller ej.

Men vi er altså nogle, der mener, at det ikke nødvendigvis er på grund af kvinders frie valg, at det ser sådan ud, som de tal, jeg har givet, viser, og vi er også nogle, der mener, at ligestilling ikke kommer af sig selv, men at det er et langt sejt træk. Men vi er frem for alt nogle, der mener – også på baggrund af en vis historisk erfaring – at ligestilling i Danmark er kommet til det niveau, som det har nu, fordi der har været et samarbejde med kvinderne i samfundet, men altså også mellem kvinderne i Folketinget, på tværs af partierne.

Det, der er det ulykkelige ved den nuværende situation, er, at det ikke er muligt at etablere dette brede politiske samarbejde, som er det, der skal til, hvis vi for alvor skal kunne flytte ligestillingen i Danmark. Og det manglende samarbejde er også det, der betyder, at ligestillingsudviklingen i Danmark er gået fuldstændig i stå. Hvis vi sammenligner os med, hvad der sker i de øvrige skandinaviske lande eller i andre lande i det hele taget, så må man sige, at andre lande indhenter os, men der er jo altså også stadig væk en hel del tilbage at gøre her i landet.

Det, som jeg derfor dybt skal beklage – selvfølgelig, fordi jeg selv har været med så længe – er, at de borgerlige partier slet ikke er på banen mere. Et er, hvad Dansk Folkeparti er – dem vil jeg ikke forvente så meget af på det her område – men at Venstre og Konservative, som tidligere har deltaget aktivt i ligestillingsdebatten på tværs af de politiske partiskel for dermed at være med til at flytte noget, og som har ment, at der kunne gøres noget, slet ikke er på banen mere, er sådan set det, der gør, at vi ingen steder kommer her i landet.

Hvorfor skal vi så have et ligestillingsudvalg? Jo, for kun hvis vi har et fagligt udvalg, der samler ekspertisen, er det også muligt at lave et for-

nuftigt, sagligt arbejde. Det er der naturligvis ikke, hvis ligestillingsspørgsmålene er fuldstændigt fragmenterede i alle mulige forskellige udvalg. Det er jo sagligheden, der præcis har været baggrunden for, at vi etablerede de stående udvalg i sin tid, og det er sådan set også bare det, vi gerne vil have på ligestillingsområdet

Men som sagt: Vi må erkende, at den borgerlige fløj som helhed er stået af den her diskussion. Det skal jeg dybt beklage, for derisk går det ud over en masse kvinder ude i samfundet, og det betyder også, at de kvinder, der arbejder med de spørgsmål ude i samfundet – f.eks. fordi de mener, at de her tal, som jeg har nævnt, måske ikke lige præcis er kvindernes frie valg – ingen steder har at gå hen, hvis de ønsker den politiske diskussion, ud over at gå til de enkelte partier. Og det er altså ikke det, der virkelig flytter noget.

Vi ved, at det på det her område er den tværpoltiske indsats, der skal til, og derfor er det mere end surt, at den borgerlige fløj kun interesserer sig for ligestilling, når det drejer sig om muslimske kvinder.

Kl. 18:03

Formanden:

Tak. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen som ordfører; vi tager det i ordførerrækken.

Kl. 18:03

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

De synspunkter, der indtil nu er blevet gjort gældende fra dem, der har været på talerstolen her, er helt ude i skoven. Det er ikke, at vi ikke skal have ligestilling, for selvfølgelig skal vi have ligestilling i det her samfund, men i den baggrund, der har været for at nedsætte det udvalg, som er foreslået, hører den her ambition slet ikke hjemme.

For det første er det sådan, at ligestilling er noget ret universelt: Det indgår i alle de områder, vi arbejder med her i Folketinget, på alle udvalgsområder. På lige fod med f.eks. menneskerettigheder og frihedsrettigheder osv. hører ligestillingen også til. Og derfor er ligestilling noget, man behandler og interesserer sig for og har fokus på og skal have fokus på på alle udvalgsområder. Der skal ikke nedsættes et specielt udvalg, således at alle de andre udvalg så til gengæld vil nedprioritere det; det vil ikke fremme ligestillingen. Det er argumentet fra vores side.

Men for det andet synes vi også, at man rent strukturelt lige skal tænke sig om et øjeblik. Det er nemlig sådan, at Præsidiets har igangsat et ud-